

РЕШЕНИЕ

№ 578

гр. К., 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. В. Г.

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г. Гражданско дело № 20225510100947
по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 59, ал.9 от Семейния кодекс.
/СК/

В исковата молба ищецът твърди, че страните по делото са родители на малолетния Х. В. И., роден на *** г., с ЕГН *****. Със Спогодба по гр.д. № 2632/2019 г. по описа на РС-К., постигнали съгласие относно родителските права по отношение на детето, като същите били предоставени на майката, а на него бил определен режим на контакти с детето, както следва: всяка втора, четвърта и пета събота и неделя от месеца от 10.00 ч. до 12.00 часа /без приспиване/ в присъствието на майката до навършване на година и половина на детето, а след това: всяка втора, четвърта и пета събота и неделя от месеца от 10.00 ч. до 16.00 ч. /без приспиване/ до навършване на три години на детето. Личните контакти следвало да се осъществяват в дома на ответницата на адрес: с. Е., *** или на посочено от нея място, стига метеорологичните условия да позволяват това. Твърди, че въпреки определения режим, майката възпрепятствала контактите му с детето, поради което по депозирана от него тжжба в РСК. било образувано НДЧХ № 994/2021 г., което към момента е висящо. В случаите, в които все пак успявал да се възползва от регламентираните му срещи с детето, това се случвало в присъствието на майката и/или нейните близки, с които не били в добри взаимоотношения. Така вместо да прекарва времето пълноценно с детето си, той бил подложен на непрекъснати вербални атаки от страна на майката и близките ѝ, които водели до спорове между тях. Заявява, че към момента детето вече е навършило 3 години и реално той няма определен режим на контакти, тъй като със Спогодба по гр.д. № 2632/2019 г. по описа на РС-К. режимът бил определен до навършване на три години на сина му. Сочи, че от

*** г. /рожденият ден на Х./ майката отказвала по всякакъв начин да му предостави възможност за контакта с детето, с твърденията, че той нямал право на това. Твърди, че към настоящия момент ответницата реално препятства неговите права и лични отношения със сина им. Поради поведението на майката той реално отсъства от живота на детето му. Счита, че стремежът на ответницата е да бъде прекъсната връзката между него и детето, а поради ниската му възраст, то много бързо ще го забрави и ще се отчужди от него и близките му. Предвид гореизложеното моли съда да постанови решение, с което да определи и регламентира режим на лични отношения между него и детето Х. В. И., роден на *** г., с ЕГН *****, а именно: всеки първи, трети и пети - петък, събота и неделя от месеца, с преспиване от 18,00 часа в петък до 18,00 часа в неделя, като бащата ще го взима от адреса на майката: с. Е., ул. "П." ***, общ. К., обл. С. и го връща пак там; всяка четна година да прекарва с преспиване Коледните празници с бащата, всяка нечетна година - Новогодишните празници с бащата; всяка четна година да прекарва Великденските празници съобразно църковния календар при бащата, считано от 10.00 часа на първия ден /Разпети петък/ до 17.00 часа на последния ден с преспиване; един месец през лятото, във време, различно от платения годишен отпуск на майката, на рождения ден на детето 0*** през нечетните години, то ще бъде с бащата; както и на рождения ден на бащата - 0*** - детето ще прекарва с бащата независимо от горепосочения режим. Претендира присъждането на разноски.

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат Т.Д., която моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявения иск, да запази контактите, определени с привременните мерки, както и да присъди разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника С. И. К., чрез пълномощника й адв. М. К., с който заявява, че счита предявения иск за процесуално недопустим, тъй като иск за промяна на постановените мерки за лични контакти и режим с дете на основание чл. 59, ал. 9 от Семейния кодекс може да бъде предявен само когато такива не са били определени по съответния ред и не съществува съгласие между родителите за осъществяване на такива контакти. Сочи, че по гражданско дело № 2632/2019 г. по описа на РС - К. е одобрена постигнатата между страните спогодба за упражняването на родителските права, местоживеенето, личните контакти и издръжката на сина им. Съдебният акт за одобрението на спогодбата е влязъл в сила на 02.12.2019 г. Към момента изменение на обстоятелствата, свързани с осъществяването на определените лични контакти, не са налице, а и ищецът не сочи такива. Заявява, че в исковата молба са изложени само и единствено твърдения, че майката С. К. препятства осъществяването на тези лични контакти, което не отговаря на действителността. Поради това намира, че исковата молба на В. Х. И. следва да бъде оставена без движение като процесуално недопустима, тъй като не се сочат каквито и да било факта, водещи до извод за промяна на обстоятелствата, свързани с постановеният режим на лични контакти на бащата с детето. Твърди, че намира предявения иск за промяна на постановения режим на лични контакти на бащата В. Х. И. със сина му Х. В. И. за напълно неоснователен и като такъв моли съда да бъде отхвърлен. Оспорва изцяло твърденията на ищеца, че майката е препятствала

по какъвто и да е начин осъществяването на личен контакт с детето му. През всичките изминали години той не е проявил необходимата бащина заинтересованост и не е положил адекватни грижи и организация за осъществяването на постановените мерки. Желанието му да контактува със сина си е нетрайно, откъслечно и хаотично. Предложенията на майката за създаване на организация, съобразна с горепосочения съдебен акт, за осъществяване на личните му контакта с детето, свързани с предварително уговаряне на часа и деня, в който той да посети детето, което е свързано с подготовката на детето с неговото обличане, адекватно за метеорологичните условия, които всеки път са различни, както и спазване на режима му за хранене и спане, били посрещнати с пренебрежение и арогантност. Майката многократно е позвънявала един ден преди деня, определен за свиждане, за да го попита дали на следващия ден той ще дойде и в колко часа. На този въпрос той отговарял, че ще дойде ако иска и ще дойде, когато си иска. Това отношение било проявено и при изготвяне на не един социален доклад по друга висящи дела, свързани с осъществено домашно насилие от страна на бащата В. Х. И. по отношение както на майката, така и на сина си. Сочил, че бащата намира като „глупости“ дейността на социалните служби, свързана с проучване на неговия родителски капацитет, неговото отношение към сина си и материалните условия, с които той би отглеждал детето. Многократно е показвал негативно отношение към тази дейност и отказвал каквото и да е било съдействие. Отделно от това той не желаел да се ползва от определения към момента режим на лични контакта с детето му. Заявява, че срещите, които той е провел за последните няколко години са единични и когато се е срещал с детето си това продължавало не повече от един-два часа. При срещите с детето не му отделял необходимото внимание, обикновено се занимавал с телефона си и майката през това време обгрижвала детето. Счита, че следва да се има предвид, че бащата В. Х. И. работи като ***. Тази му професия налага той перманентно да е извън пределите на страната. При това положение няма как детето Х. В. И. да остава при него с преспиване. Ниската възраст на детето изисква многократни хранения през деня, както и задължителна обедна почивка. Този режим на детето бащата не би могъл да го осигури самостоятелно. Сочил, че бащата В. Х. И. сам се е поставил в условия да не контактува със сина си Х. В. И., което показва, че той няма действително желание за това. Х. през последната година е боледувал многократно и то доста-доста тежко, което наложило и лечението в болнично заведение. През този период баща му изобщо не се е интересувал от неговото здравословно състояние от необходимото лечение и от развитието на болестта. Предвид горното смята, че интересите на детето Х. В. И. налагат личните му отношения с бащата да включват той да го вижда и взема от дома на майката в село Е., ул."П.", *** при себе си всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа до 18,00 в събота и от 10,00 часа до 18,00 ч. в неделя без преспиване, като го връща отново там. Претендира присъждането на разноски.

В съдебно заседание процесуалния представител на ответника адвокат М. К. моли съдът да постанови режим на лични контакти, включващ вземане на детето през седмица в събота вечерта, с преспиване, и връщане в неделя до 16 часа, като контактите по време на празници - лични и семейни такива, да бъдат ограничени до минимума в рамките само на съответния ден.

Дирекция „Социално подпомагане" - К., редовно призована не изпраща процесуален представител. Представя по делото социален доклад относно детето Х. В. И..

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от представеното по гр. дело № 2632/2019 г. по описа на Районен съд – К., което е приложено и приобщено в настоящото съдебно производство, съдът с протоколно определение одобрил сключена между страните спогодба, съгласно която упражняването на родителските права спрямо малолетното дете Х. предоставило на майката, а на бащата бил определен режим на лични контакти, както следва: всяка втора, четвърта и пета събота и неделя от месеца от 10,00 часа до 12,00 часа /без преспиване/ в присъствието на майката до навършване на година и половина на детето, а след това: всяка втора, четвърта и пета събота и неделя от месеца от 10,00 баса до 16,00 часа /без преспиване/ до навършване на тригодишна възраст на детето, същият бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка на детето Х., чрез неговата майка и законен в размер на 180,00 лева, дължима от 25-то до 30-то число на текущия месец, считано от 01.12.2019 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, до настъпване на законни основания за изменение или прекратяване на издръжката.

Видно от представеното по делото заверено копие на удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № *** г., страните по делото са родители на детето Х. В. И., роден на *** г.

С протоколно определение от 17.05.2022 г. съдът е постановил привременни мери относно режима на лични контакти на бащата В. Х. И. с детето Х. В. И., като е одобрил постигната между страните спогодба, съгласно която е определил като привременна мярка следния режим на лични отношения на бащата с детето: За месеците май 2022 г., юни 2022 г., юли 2022 г. и август 2022 г. всяка първа и трета събота и неделя от месеца, в събота от 10 часа до 18 часа, без преспиване и неделя от 10 часа до 18 часа, без преспиване; месец септември 2022 г. първата събота и неделя от месеца, събота от 10 часа до 18 часа в неделя, с преспиване; а третата събота и неделя от месеца, в събота от 10 часа до 18 часа и в неделя от 10 часа до 18 часа, без преспиване. От месец октомври 2022 г. занапред: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, в събота от 10 часа до 18 часа в неделя, с преспиване; всяка четна година с преспиване за Коледните празници; всяка нечетна година за Новогодишните празници; всяка четна година за Великденските празници, считано от 10 часа на първия ден (разпети петък) до 17 ч. на последния ден, с преспиване; една седмица през месец юли и една седмица през месец август, във време различно от платения годишен отпуск на майката; на рождения ден на детето – *** през нечетните години с бащата, както и на рождения ден на бащата – ***.

По делото е представено копие на Епикриза № ***, издадена от МБАЛ „Д-р Х. С.“ – К., видно от което е, че Х. В. И., е с диагноза "****", постъпил е в лечебното заведение на 25.05.2022 г. и е изписан на 31.05.2022 г.

Представена е в копие Епикриза № ***, издадена от МБАЛ „Д-р Х. С.“

– К. видно от която Х. В. И., е с диагноза "****", постъпил е в лечебното заведение на 23.04.2022 г. и е изписан на 30.04.2022 г.

От представена по делото в копие Епикриза № ***, издадена от МБАЛ „Д-р Х. С.“ – К. е видно, че Х. В. И., е с диагноза "****", постъпил е в лечебното заведение на 09.03.2022 г. и е изписан на 16.03.2022 г.

От представените по делото в копие Амб. лист № *** от 10.06.2022 г.; амбул. лист от 18.08.2022 г.; амбул. лист от *** на Х. В. И. е видно, че Х. В. И. е със следните диагнози, съответно: "астма с преобладаващ алергичен компонент"; „остър назофарингит“, „вирусна инфекция с неуточнена локализация“.

С решение № 27/01.02.2022 г., постановено по гр.д. № 3082/2021 г. по описа на Районен съд - К., съдът е наложил мярка за защита на С. И. К. с ЕГН ***** и детето Х. В. И., с ЕГН *****, от домашно насилие, извършено на *** г. от В. Х. И. с ЕГН ***** от с. Р., общ. К., ул. "Р." *** като: задължава В. Х. И. да се въздържа от извършване на домашно насилие - физическо, психическо, емоционално или икономическо насилие, опитът за насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права над пострадалите С. И. К. и Х. В. И.. Със същото решение съдът е издал заповед за защита по чл. 15 от ЗЗДН и е предупредил В. Х. И., че на основание чл. 21, ал. 3 от ЗЗДН, при неизпълнение на заповедта на съда, полИ.йският орган, констатирал нарушението, задържа нарушителя и незабавно уведомява органите на прокуратурата.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите И.Н.Ш., М. В.а Х.а и Н. З. К..

Свидетелят И.Н.Ш. твърди, че бил съсед от с. Р.. Знаел, че страните имали 3-годишно дете, което живеело в Е., при майка си. Бащата живеел в Р., карал тир. Сочи, че ищецът търсел детето, не знаел дали ответницата възпрепятства контактите. Детето се чувствало добре при баща си. Майката по бащина линия помагала за детето. Знаел от ищеца, че искал да вижда по често сина си.

От показанията на свидетелката М. В.а Х.а /***/ се установява, че синът ѝ търсел детето постоянно. Майката възпрепятствала контакта не постоянно, но доста често. Чувала от майката, че детето боледувало. Майката не уведомявала сина ѝ за постъпване на детето в лечебни заведения. Той научавал съвсем случайно – когато трябвало да го види в определения ден, той се е обаждал и чак тогава тя казвала, че детето е в болница. Синът на свидетелката бил ***. На рождения ден на Х. не бил в Б.. Винаги му носел подаръци. След 3-тата година на детето, нямали режим и съответно не го бил виждал. Първия път когато довел детето – били в режим „събота и неделя без преспиване“. Първия ден детето много плакало. Търсело постоянно майка си. След това се успокоило. За да е спокойно го разхождали в двора, в комшиите, в парка. На втория ден пак плачело, но много за кратко. Сочи, че през юли и август, по време на привременните мерки, детето било спокойно и много щастливо. Смеело се, искало постоянно на разходка. Излизали с баща си. Свидетелката живее със сина си в една къща, на отделни етажи. Заявява, че вечерно време детето спяло при нея, а следобедите при баща си. Не търсело майка си, когато е при тях. „За боледуване – случи се втория път за 7-те дни.

То се усещаше, че не беше добре. На втория ден вдигна температура. Дадохме му нурофен, спадна на 37,4. На сутринта пак вдигна и го заведохме на лекар.“ Когато завели детето на лека личната лекарка била отпуск и отишли при друг – казали, че е с леко зачервено гърло, гърдите били чисти. Изписали лекарства, които му дали веднага – капки за нос, сироп за кашлица. Заявява, че синът ѝ пътувал в чужбина и се връщал на всеки две седмици, за да осъществява контакт с детето си – всяка първа и трета седмица. Синът ѝ се обаждал предварително на ответницата, когато взимал детето. Отношенията между свидетелката и ответницата не били влошени. „Когато детето е при нас майката се обаждат два пъти – сутрини и вечер, за да чуе детето и се чуват: „И., как си, добре ли си? Какво правиш мамо? Много те обичам. Целувам те.“. Давала ѝ подробен отчет какво прави детето. Всеки ден ѝ казвала, че детенцето е добре. На 18.08. го водила при личния. Но личния лекар на детето го нямало и сестрата им дала направление и отишли при друг. Свидетелката не уведомила ответницата за това. Не били информирани с каква диагноза е било детето в болница. От нея чувала, че детето е боледувало от пневмония два пъти за един месец. Първия път при контактите били всички заедно - тя, съпругът ѝ и синът ѝ. „За разстроено то състояние не сме уведомили С.. Това е съвсем нормално. Много време не сме го виждали. То ни имаше нас като чужди хора, но се успокои.“

Свидетелката Н. З. К. /*** / твърди, че ищецът никога не се обаждал преди да вземе детето. Звънял точно когато бил пред дома им и искал детето „да се свали на втората минута, иначе ще звъни в полицията.“ Не се обаждал никога предварително дали ще дойде или ще закъснее. Той никога не спазвал часовете на свиждане. Не спазвал определените контакти. С. винаги го молила да звъни, да я предупреждава когато отсъства. Неговият отговор бил: „Ти няма да ми кажеш какво ще правя.“. Понякога стоял по 1 час, друг път 40 минути. „Когато дойде, закачи И. 3-5 мин., седне, почне да си рови в телефона, не се интересува какво прави детето, къде ходи и казва, че той е дошъл да си види детето, а не да го гледа.“ Дъщеря ѝ всеки ден му звъняла, но той никога не вдигал, казвал, че не е длъжен, тогава тя се обаждала на бабата и детето винаги било с нея. Детето спяло с баба си, когато е при баща си. Твърди, че ходело на разходки с баба си „на разходка сме в парка, в гората“. Х. бил диспансеризиран, имал алергия, която изисквала всеки месец да се лекува, имал изписани лекарства от здравната каса, и трябвало да се лекува с тези лекарства когато имал хрема. Заявява, че бащата знаел, но не обръщал внимание. Не изразявал желание да се интересува за здравословното състояние на детето. Когато давали детето – давали лекарствата, които трябвало да пие всеки ден. Те били под бройка и се давали за дните, които ще е там – при баща си. Всеки път дъщеря ѝ давала информация на бащата, когато се обаждал. Звъняла му е и когато детето се разболеело – „никаква реакция, дори не е звънял да пита как е, абсолютно никаква заинтересованост спрямо детето.“ На 18.08., когато било една седмица при баща си, го водили на лекар, без да уведомят майката при условие, че тя звъняла, за да пита как е детето. Сочил, че преди определянето на привременните мерки бащата виждал детето за 1 час. Мерките се осъществявали в дома им, защото ищецът проявявал агресия към дъщеря ѝ и решили свижданията да са в тях - на двора, или спрямо времето - вътре. Осигурявали възможност на бащата да е сам с детето, никога не присъствали на „свижданията. Имало детска

площадка в двора. Свидетелката стояла по двора, но не присъствала на срещите. Сочи, че когато дъщеря ѝ се обаждала, детето винаги било с бабата. Когато детето било с хрема, имало изписани определени лекарства, тъй като е диспансеризирано и има определени лекарства, и определено лечение, което се извършва. Детето имало алергия към много лекарства – зачервявало се и получавало обриви по цялото тяло, повръщало, и затова точно приемало определени лекарства. Личният лекар на детето се казвала М., тя била наясно със състоянието на детето. Тя изписвала рецептата. Детето се водело при определен лекар, а не при различни педиатри, защото не били запознати със състоянието му. Заявява, че като се приберял Х. от баща си – първо бил много затворен, много малко общувал, бил като травмиран няколко дни. После споделял няколко пъти, „че са се карали на детето. Каза, че бащата се е карал и каза, че го е удрял. Едно малко дете. Каза: „защото направих голяма беля“ – че хвърлил колата на земята.“ Твърди, че когато се прибрал Х., не било излекуван. Детето не било оздравяло, имало хрема и кашлица. Не можело да диша, задушавало се. Заявява, че когато бащата взимал детето, то не искало, плачело, изпадало в криза. В. го влачел и почвал да му се кара „млъкни, чуваш ли какво ти казах“. Детето изпадало в истерия, и насила го вкарвали в колата.

От представения по делото социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – К. изх. № *** г. е видно, че след раздялата на С. К. и В. И., родителските права над детето Х. В. И. са предоставени на майката, след сключено взаимно споразумение. Към момента тя полага преки грижи за сина им, а бащата има определен режим на контакти. По данни на майката, същата не възпрепятства определения режим на лични отношения между детето и бащата, а твърди, че В. И. не търси Х.. Майката споделя, че не е съгласна с иска на бащата за промяна на режима, тъй като той и към момента не се интересува от развитието на детето и не го търси редовно нито по телефон, нито лично. От началото на 2022 г. малолетния Х. И. е постъпвал два пъти за лечение в МБАЛ "Х. С." ЕООД - К., като твърденията на майката са, че бащата е дошъл да го види само първия път за десет минути. Впоследствие след изписването бащата не е търсил сина си, не е проявявал интерес за здравното развитие и има ли допълнителна нужда от лечение. По време на разговора, майката заявява, че не е съгласна с предложения режим на лични отношения между детето и бащата, счита, че трябва да остане посочения режим на контакти от първото им споразумение от 2019г.

От представения по делото социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – К. изх. № *** г. е видно, че след раздялата на страните, родителските права над детето Х. са предоставени на майката, след сключено взаимно споразумение. Към момента тя полага преки грижи за сина им, а бащата има определен режим на контакти.

По нейни данни, същата не възпрепятства определения режим на лични отношения между детето и бащата, а твърди, че бащата не търси редовно Х.. Майката споделя, че не е съгласна с иска на бащата за промяна на режима, тъй като той и към момента не се интересува от развитието на детето. От началото на 2022г. малолетния Х. И. е постъпвал три пъти за лечение в МБАЛ "Х. С." ЕООД К., като твърденията на майката са, че бащата е дошъл да го види само първия път за десет минути. Впоследствие след изписването г-н И.

не е проявявал интерес за здравното развитие и има ли допълнителна нужда от лечение. По време на разговора, С. К. заяви, че не е съгласна с предложения режим на лични отношения между детето и бащата, счита, че трябва да остане посочения режим на контакти от първото им споразумение от 2019 г.

От представения по делото социален доклад от Дирекция „Социално подпомагане" – К. изх.№ *** г. е видно, че е извършено домашно посещение на адреса на ищеца, при което се констатира, че в двора на семейството са построени две къщи и допълнителна ниска постройка, където се събират по различни поводи. Дворът е обширен, с обработваема площ, парник и озеленяване с цветя. Къщата е изцяло обзаведена, електрифицирана, водоснабдена, има поставена PVC дограма на всички прозорци, вътрешна изолация с вата и гипсокартон. Всички помещения се отопляват с вътрешно парно с пелети, както и на електричество с климатик. Подовите настилки са с теракот и ламинат, застлани на места с килими. Ищецът споделя, че ползва целият втори етаж от къщата, който има обширен коридор, две спални, кухня и всекидневна в едно, тераса, допълнителна стая, баня и тоалетна, малък коридор, който отвежда към таванско помещение. Всички стаи са обзаведени и пригодени за живеене с необходимите вещи за домакинство. Кухнята е просторна, има кухненско обзавеждане, електрическа печка за готвене, ширм, хладилник, холна секция, телевизор, маса и диван. Двете спални на етажа са обзаведени с спално легло, гардероб, шкаф, като в една от тях има сглобяема детска кошара за детето и детско корито за къпане. Банята и тоалетната имат възможност за вана и душ, поставена и пералня в помещението. Първият етаж се ползва от родителите на ищеца, влиза се отново в обширен коридор с теракотени плочки и има достъп до всички стаи. Кухнята и всекидневната са обединени. Обзаведена е кухнята с всички необходими уреди за домакинството, има отделно холова гарнитура, диван, маса, столове. Отделно има още три стаи, като едната е пригодена за спалня, обзаведена с легло, гардероб, нощни шкафчета, отделно другата стая е обзаведена като всекидневна с разтегателен диван, холова гарнитура и маса. Има обособена баня, тоалетна, пералня към мокрото помещение. Всичките помещения са с отличен хигиенен вид по време на посещението и няма констатирани рискове. По време на разговора с ищеца, същият споделя, че когато сина му гостува в с.Р. има възможност да се вижда с баба си, дядо си, чичо си и други техни близки. Бащата разказва, че всичките му роднини са привързани към сина му и желаят да го виждат по-често. Споделя, че Х. много се радва, когато му гостува, защото е добре приет от всичките му роднини и съседи. По данни на бащата, детето се обръща към него и близките му с: "тати, баба, дядо, чичо". Твърди, че в тяхно присъствие Х. се чувства добре, има съседски деца, с които може да си играе. В двора на къщата има достатъчно пространство да играе, да тича, да кара колело и други. Имат две кучета и няколко котки, които живеят на двора и детето обича да си играе с тях.

Ищецът разказа, че в гр.С. има свое лично жилище. Водил е Х. в апартамента му, споделя, че му харесва и другото жилище, не само това на баба и дядо в с.Р.. През месец октомври 2022г. е имало панаир в гр.С., който е бил в близост до дома на бащата. Същият е завел сина си, където се е забавлявал много на различните люлки и организирани игри. В проведеният разговор ищецът

споделя, че не среща проблеми с грижата за Х., като има подкрепата на бабата по б.л., която къпе по три пъти детето и го преоблича по пет пъти на ден. Подобна лична хигиена бащата се съмнява да се спазва в дома на майката. Бащата твърди, че сина му има необходимите лични вещи, дрехи и обувки в къщата в с.Р.. Същият няма трудности да закупува необходимите вещи на сина си и да осигурява сигурна среда по време на режима на контакти. Получава пълната подкрепа на всичките си роднини. Ищецът споделя, че работата му е обвързана с пътуване извън страната и той се стреми да организира работния си график, който да е съобразен с режима на контакти със сина му. В момента, когато се налага да е извън страната по време на почивни дни, в които се пада да взима Х., бащата има желание да му бъде предоставена възможност да вземе детето в следващия уикенд. Същият твърди, че неговите родители също имат желание да се виждат с внука си често. При заявено желание бабата и дядото да го вземат по време на режима на контакти, когато бащата е трудово ангажиран, майката категорично им е отказвала да даде момчето за среща с тях без присъствието на г-н И.. Бащата споделя, че сина му Х. винаги е спокоен и щастлив, когато се вижда с него и роднините по бащина линия, няма пречки да полагат добри грижи за момчето. Към момента единствените проблеми за осъществяване на редовен контакт с детето създавала неговата майка.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.9 от СК, ако обстоятелствата, при които е постановено решението по ал.1 на същия член се изменят, съдът по молба на единия от родителите, по искане на дирекция „Социално подпомагане" или служебно може да измени постановените по - рано мерки и да определи нови.

В своята константна практика, обобщена в ППВС № 1/74г., ВКС на РБ посочва, че основание за иск по чл.106, ал. 5 от СК/отм./ са „изменилите се обстоятелства", като под такива следва да се разбират, като новите обстоятелства, които влошават положението на детето, така и обстоятелствата, с които би се подобрило положението при новото разрешение. Съдът следва и е длъжен при извършване на своята преценка да се ръководи от интересите на детето. Под интерес на детето, следва да се разбират всестранните интереси по отглеждането и възпитанието. От интересите на детето следва да се ръководи съдът, както при определяне на мерките свързани с упражняването на родителските права, така и при определяне на мерките за лични отношения. Избирането на мерки цели правилното развитие на детето, поради което при изменение на обстоятелствата се поставя въпроса за вземане на нови мерки съобразно новите обстоятелства. Към промените, засягащи мерките и тяхната ефективност, спадат: невъзможност да се изпълни решението поради поведение на самото дете; нерационален режим, като в течение на изпълнението му мерките са се оказали неблагоприятни за детето; болест на детето и невъзможност за прилагане на мерките; отчуждаване на детето по вина на отглеждания родител спрямо другия родител; пречки на родителя, който отглежда детето, за осъществяване на лични отношения с другия родител; невръщане на детето след осъществяване на личните отношения от

родителя, на когото не са предоставени родителските права; нарушаване по различни начини режима на детето и други случаи.

В настоящия случай след първоначалното определяне на режима на лични контакти между бащата и Х., следва да се отчете обстоятелството, че детето е пораснало, вече е навършило 3 години и има други нужди и интереси от тези, които са били към момента, когато са определени първоначалните мерки по отношение на него.

В тази връзка следва да се отчете, че възрастта на момчето е такава, че ще има все повече нужда от баща си за изграждане на мъжка идентичност, и ако досега се е нуждаел от грижата и подкрепата на майката, на тази възраст, човекът който би бил по-успешен в поставянето на граници и ролево е бащата. Установи се силната привързаност между ищеца и детето. Установено е и желанието на ищеца да участва активно в отглеждането и възпитанието на детето. Последното е видно от констатациите в доклада на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. и от показанията на св. Х.а и св. Ш.. От представените по делото доказателства е видно, че ищецът работи като *** към ЕТ „Н.". Въпреки служебната си ангажираност, същият полага усилия и осъществява редовно контакт с детето, съобразно постигнатата в съдебно заседание по привременните мерки спогодба между страните. „В. търси детето постоянно, когато е определено от съда... Той е ***...Винаги му носи подаръци"...Моят син пътува в чужбина и се връща на всеки две седмици, за да осъществява контакт с детето си, когато е определено - всяка първа и трета седмица.“ /св. Х.а/. В определеното му време бащата прекарва времето с детето си пълноценно.,, Смееше се /детето/, искаше постоянно на разходка. С баща си излизаше ...Следобедния сън беше при баща си.... ” /св. Х.а/ ; „В. търси детето... От думите на В. знам, че иска да го вижда по-често. /св. Ш./

Съдът взе предвид и че родителите на бащата, с които живее в една къща, го подкрепят в грижите и възпитанието на детето.: „В една къща живеем, на отделни етажи. Вечерно време детето спеше при мен, а следобедите при баща си... ” / св. Х.а /; „Колкото пъти дойде /детето/ идва у дома...Добре се чувства, добре е, в Д. ходиха...Майката на В. помага за детето... /св. Ш./. В режима на контакти между бащата и детето, присъстват и неговите родители, като всички полагат грижи за малолетният Х.. Установи, се че при необходимост от лечение на детето, бащата и близките му полагат своевременни грижи, закупуват изписаните на детето медикаменти и адекватно провеждат назначеното от лекарите лечение. Ищецът е запознат с установеното хронично заболяване на сина си, и при необходимост първо търси личния лекар на детето, който е най-добре запознат е неговото заболяване. „За боледуването - случи се втория път на 7-те дни. То се усещаше, че не беше добре. На втория ден вдигна температура. Дадохме му Нуорофен, спадна на 37.4. На сутринта пак вдигна и го заведохме на личния лекар. Личната лекарка беше в отпуск и отидохме при друг ...Изписа лекарства, които му дадохме веднага - капки за нос, сироп за кашлица.”/св. Х.а/.

От определянето на режима на упражняване на родителските права и лични отношения на бащата с детето е изминал период от време, през който детето е пораснало, вече е навършило три години. Установи се, че за ищеца е

приоритет прекарването на повече време с детето, още повече, че същият желае изцяло да споделя със сина си времето, в което детето е с него. Детето е момче, на навършени три години, налИ. е необходимост на самото дете да общува повече време с бащата. Според съда близкото общуване с бащата ще бъде от полза и е в интерес на детето. Ето защо съдът намира, че са налИ. предпоставките за изменение на режима на лични отношения между родител и дете. Липсват доказателства, че от постановяването на привременните мерки по настоящото дело по отношение на режима на лични контакти между бащата и детето, ответникът да не се справя с този режим.

Не се доказаха твърденията на свидетелката К., че бащата е незаинтересован от здравословното състояние на сина си. Напротив, доказателствата по делото сочат точно на обратното - бащата търси детето, в режима на контакти си. При необходимост при влошаване здравословното състояние на детето същото е консултирана своевременно с лекар като дадените от лекаря предписания и лечение се изпълняват.

Не е спорно, а това се установява и от решение № 27/01.02.2022 г. постановено по гр. дело 3082/2021 г. по описа на Районен съд – К., че съдът е издал заповед за защита по реда на чл. 15 от ЗЗДН като е задължил ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие. В мотивите на съдебния акт съдът е приел, че В. Х. И. е извършил емоционално насилие спрямо С. К., като е отправил обидни думи към нея. В тази връзка съдът намира, че следва да отбележи, че крайно влошените отношения между родителите по повод осъществяване на режима на лични контакти между бащата и детето е довело до вербална агресия, на която е присъствало и детето Х.. Тези отношения касаят отношенията помежду им, но не следва да се отразяват на възможността всеки един от тях да прояви отговорно отношение към детето.

Следва да се отбележи, че родителите имат задължения и отговорности към децата, които са субект на тази отговорност, а не обект на правата на родителите. Родителят, на когото не е поверено детето не изгубва нито своето родителско качество, нито титулярството на родителските права и задължения. Развитието на децата трябва да се извършва при грижата, подкрепата и авторитета и на двамата родители, независимо, че те са разделени. Това не е просто проява на добро възпитание или модерно мислене, а поведение, продиктувано от грижа за благополучието на децата. Поддържането на добри и близки взаимоотношения на Х. и с двамата им родители е от съществено значение за психическо и емоционално му развитие.

Съдът отчита родителските качества и на двамата родители - страни в настоящото производство, но отнесени към интереса на детето и настъпилите съществени изменения в обстоятелствата по смисъла на чл. 59, ал. 9 от СК, намира, че следва да постанови решение, с което да бъдат изменени мерките за лични отношения между детето и бащата. При определяне режима на лични отношения съдът счита, че е нужна добра връзка с бащата, което ще помогне на детето да се чувства в общност и да проявява своята любов и грижа към двамата си родители.

Съдът намира, че най подходящ режим за осъществяване на лични отношения, съобразен с ежедневието на детето, както и с неговите нужди е бащата да вижда и взема детето всяка първа и трета събота и неделя от

месеца, с преспиване от 10,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, като; всяка нечетна година Коледни празници от 24 декември от 10 ч. до 10 ч. на 27 декември, с преспиване, между дните; всяка четна година Новогодишните празници считано от 31 декември на четната година до 17 ч. на 2-ри януари на нечетната година с преспиване между дните; всяка четна година на Великденските празници, съобразно църковния календар, считано от първия ден Разпети петък от 10 ч. до 17 ч. на последния ден с преспиване между дните; един месец през лятото, във време, различно от платения годишен отпуск на майката; на рождения ден на детето 0*** през нечетните години; на рождения ден на бащата – *** от 10.00 часа на деня до 17.00 часа на същия ден, независимо от горепосочения режим.

Съдът намира, че така определеният режим на лични отношения най-адекватно към настоящия момент защитава правото на детето да контактува и да не губи връзката с другия родител, комуто не са предоставени за упражняване родителските права, както и правото на този родител да задоволява своето родителско чувство, да изразява своята обич и привързаност към детето, да полага непосредствени грижи за него и да участва във възпитанието му, отчита необходимостта детето Х. да контактува и общува с роднините си по бащина линия. Разбира се следва да се отбележи и това, че при промяна в обстоятелствата, винаги може да се иска и промяна в определения режим на лични отношения.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 530,00 лева, от които 30,00 лева – държавна такса и 500 лева възнаграждение за един адвокат.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА постановените с определение от 25.11.2019 г., с което е одобрена спогодба, постановено по гр.дело № 2632/2019 г. по описа на Районен съд – К. мерки, относно режима на лични контакти, като вместо това постановява:

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата В. Х. И. с ЕГН *****, с адрес село Р., улица „Р.“ *** с детето Х. В. И., роден на *** г., с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца, с преспиване от 10,00 часа в събота до 18,00 часа в неделя, като; всяка нечетна година Коледни празници от 24 декември от 10 ч. до 10 ч. на 27 декември, с преспиване, между дните; всяка четна година Новогодишните празници считано от 31 декември на четната година до 17 ч. на 2-ри януари на нечетната година с преспиване между дните; всяка четна година на Великденските празници, съобразно църковния календар, считано от първия ден Разпети петък от 10 ч. до 17 ч. на последния ден с преспиване между дните; един месец през лятото, във време, различно от платения годишен отпуск на майката; на рождения ден на детето 0*** през нечетните години; на рождения ден на бащата – *** от 10.00 часа на деня до 17.00 часа на същия ден, независимо от горепосочения режим.

При осъществяване режима на лични контакти с малолетното дете Х. В. И. бащата В. Х. И. бащата ще взема детето от адреса на майката: село Е., улица "П." *** и го връща на адреса на майката.

ОСЪЖДА С. И. К., ЕГН *****, с адрес село Е., улица „П.“ *** да заплати на В. Х. И., ЕГН *****, с адрес село Р., улица „Р.“ *** сумата от 530 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд - С..

Съдия при Районен съд – К.: _____